

Rækkevidde, som den nuværende Affattelse er egnet til at fremkalde, affæres.

Hvad dernæst Forslagets andet Hovedformaal angaar, Skjærpelsen af Straffen for de Handlinger, der rammes af Straffelovens § 184, fra Fængsel eller Bøde til Fængsel eller under skjærpende Omstændigheder Forbedringshusarbejde, vil denne Skjærpelse tilveiebringe et naturligere Forhold, end der nu er, mellem Straffebestemmelserne i § 184 og i § 185. Særlig maa Udelukkelsen af Bødestraf i § 184 anses for hensigtsmæssig, da Pengefordelene ved utugtige Skrifers Udgivelse har vist sig at være betydelige nok til at opveie de Bøder, hvorom der nu regelmæssig vil være Tale.

De Ændringer til Forslaget, som det foreligger, Udvalget stiller, forandre ikke paa noget væsentligt Punkt dets Realitet, men ere hovedsagelig af formel Natur.

Udvalget har for det Første fundet, at de Opfordringer til og Befordringer af Usædelighed i Kjønnsforholdet, som Forslagets § 1 indbrager under § 184, ikke naturlig have deres Plads i denne Paragraf, men rettere bør optages i Straffelovens § 182, der handler om Rufferi og andre særlig graverende Befordringer af kjønslig Usædelighed. Ved at optage disse Handlinger i denne Paragraf undgaaes det ogsaa at binde deres Strafbarhed til den Betingelse, at de foretages offentlig eller rettes til en større Kred. Denne Betingelse, der efter Forslaget, som det foreligger, vistnok maatte stilles, er efter disse Handlingers Væsenlighed ikke naturlig. Der er f. Ex. ingen Grund til, at kun den, der offentlig averterer om Handel med Gjenstande til utugtigt Brug, men ikke den, der mere dulgt driver en saadan forargelig Handel, skal straffes. Ved Omflytningen af denne Del af Forslaget om ny Affattelse af § 184 til § 182 som nyt Stykke af denne Paragraf og med den samme Straf, som Forslaget bestemmer, faar i Virkeligheden Straffelovens § 182 en Fuldstændiggjørelse, som er naturlig. Det første Stykke af denne Paragraf handler da om de mere graverende Befordringer af Usædelighed, for hvilke Straffen er Forbedringshusarbejde eller Fængsel paa Vand og Brød, medens det

andet Stykke rammer de mindre graverende Handlinger af lignende Art, for hvilke Straffen, overensstemmende med Forslaget, bliver Fængsel eller under stærkende Omstændigheder Forbedringshusarbejde.

Hvad dernæst angaar Formuleringen af § 184 for de Handlingers Vedkommende, den herefter vil komme til at omfatte, billigere Udvalget vel i det Hele den nærmere Udførelse, Forslaget har givet Begrebet „utugtige“, saa at baade Handlinger, der aabenbare kynisk Trods og Vist til at krænke sædelige Følelser hos Andre, og de Handlinger, der sigte til Æfernes eller Tilhørernes sandfælsige Ophidselse, medtages. Den dobbelte Karakteristik kan ikke undværes, naar man ikke vil udsætte sig for, at det Eine eller det Andet slipper fri for Straf. Men Formuleringen af denne Tanketurde være bedre givet ved Udvalgets Ændring, der særlig undgaaer de Tvivl, som Ordene „utugtige Handlinger“ kunde fremkalde.

Udvalget deler den i Motiverne til Forslaget udtalte Anskuelse, at det i Reglen ikke er for meget forlangt, at de, der forhandle eller udbrede Skrifter, skulle kjende saa meget til deres Indhold, som nødvendigt er for at bedømme, om de falde ind under Forbudet. Men det turde være hensigtsmæssigt udtrykkelig at udtale i Loven, at den ikke blot er anvendelig paa den, der udbreder det, vidende om dets Indhold, men ogsaa paa den, der burde kjende det, ved hvilken Tilføjelse paa den anden Side den Forudsætning faar Udtryk, at han slipper for Straffen, naar hans Ukjendskab til Indholdet under de givne Omstændigheder er undskyldelig.

Ved de foranstaaende Bemærkninger er den Affattelse, Udvalget foreslaar af Straffelovens § 184 — der vil blive Lovens § 2 — forklaret. Forslagets § 2, der efter Udvalgets Ændringer vil blive § 3, foreslaas vedtagen usforandret.